

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 1330

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Măști, 31 decembrie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina
D E C R E T E	
1.674. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui consilier prezidențial	2
1.675. — Decret privind încetarea raporturilor de serviciu ale unui chestor de poliție cu Ministerul Afacerilor Interne	2
1.676. — Decret privind încetarea raporturilor de serviciu ale unui chestor de poliție cu Ministerul Afacerilor Interne	2
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
6.829. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor, pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind încheierea exercițiului bugetar al anului 2024, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 6.688/2024	3
ACTE ALE COLEGIULUI FIZIOTERAPEUȚILOR DIN ROMÂNIA	
160. — Hotărâre pentru aprobarea Procedurii privind prestarea temporară sau ocazională a activităților de fizioterapie pe teritoriul României și înregistrarea temporară automată la Colegiul Fizioterapeuților din România	4–6
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 71 din 11 noiembrie 2024 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	7–16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui consilier prezidențial**

În temeiul dispozițiilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1) din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată,
luând în considerare Hotărârea Parlamentului României nr. 28/2024 privind numirea unor membri ai Consiliului Național al Audiovizualului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Începând cu data de 3 ianuarie 2025, doamna Daniela Bârsan se eliberează din funcția de consilier prezidențial, la cerere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 31 decembrie 2024.
Nr. 1.674.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind încetarea raporturilor de serviciu
ale unui chestor de poliție cu Ministerul Afacerilor Interne**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea ministrului afacerilor interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului chestor de poliție Tache Ion Daniel-Traian îi încetează raporturile de serviciu cu Ministerul Afacerilor Interne.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

București, 31 decembrie 2024.
Nr. 1.675.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind încetarea raporturilor de serviciu
ale unui chestor de poliție cu Ministerul Afacerilor Interne**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea ministrului afacerilor interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului chestor de poliție Marin Ilie Daniel-Robert-Adrian îi încetează raporturile de serviciu cu Ministerul Afacerilor Interne.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

București, 31 decembrie 2024.
Nr. 1.676.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice
privind încheierea exercițiului bugetar al anului 2024,
aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 6.688/2024

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul finanțelor, emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind încheierea exercițiului bugetar al anului 2024, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 6.688/2024, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1280 și 1280 bis din 18 decembrie 2024, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La capitolul II lit. A pct. 2.1 alin. (5), sintagma „perioada 20—30 decembrie 2024” se modifică și se înlocuiește cu sintagma „perioada 20—31 decembrie 2024”.

2. În anexa nr. 2 „Program calendaristic pentru efectuarea prin unitățile Trezoreriei Statului a principalelor operațiuni de încheiere a exercițiului bugetar al anului 2024”, la punctul II „Operațiuni de încasări și plăți prin virament” subpunctul 2, după litera b) se introduce o nouă literă, lit. c), cu următorul cuprins:

II. Operațiuni de încasări și plăți prin virament		
2.		
	„c) Depunerea la unitățile Trezoreriei Statului a documentelor prin care instituțiile publice dispun plăți din sumele alocate din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe bază de hotărâri ale Guvernului	în data de 31 decembrie 2024 (OPT/OPTM)”
		

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Györgi Attila,
secretar de stat

ACTE ALE COLEGIULUI FIZIOTERAPEUȚILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL FIZIOTERAPEUȚILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Procedurii privind prestarea temporară sau ocazională a activităților de fizioterapie pe teritoriul României și înregistrarea temporară automată la Colegiul Fizioterapeuților din România

Având în vedere:

- Procesul-verbal de ședință înregistrat cu nr. 5.527 din 9.12.2024, întocmit în urma ședinței ordinare a Consiliului național al Colegiului Fizioterapeuților din România;
- dispozițiile art. 19—21 din Legea nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România, cu modificările ulterioare;
- dispozițiile Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 934/2019;
- prevederile art. 2, 5, 34—36 și 39 din Statutul Colegiului Fizioterapeuților din România, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 4.086/2024;
- dispozițiile art. 11, 13 și 21 din Regulamentul intern de organizare și funcționare a Colegiului Fizioterapeuților din România, aprobat prin Ordinul ministrului sănătății nr. 4.964/2024,

Consiliul național al Colegiului Fizioterapeuților din România (CFZRO), întrunit în ședința din data de 9.12.2024, emite următoarea hotărâre:

- Art. 1. — Se aprobă Procedura privind prestarea temporară sau ocazională a activităților de fizioterapie pe teritoriul României și înregistrarea temporară automată la Colegiul Fizioterapeuților din România, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.
- Art. 2. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Fizioterapeuților din România,
Nicoleta-Daniela Stanca

București, 9 decembrie 2024.
Nr. 160.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

privind prestarea temporară sau ocazională a activităților de fizioterapie pe teritoriul României și înregistrarea temporară automată la Colegiul Fizioterapeuților din România

Art. 1. — (1) Dispozițiile prezentei proceduri se aplică exclusiv fizioterapeuților care se deplasează în România în scopul exercitării, în mod temporar și ocazional, a activităților de fizioterapie și care îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

a) sunt stabiliți în vederea exercitării profesiei de fizioterapeut într-un alt stat membru al Uniunii Europene, într-un stat aparținând Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană, denumite în continuare *state membre*;

b) au exercitat profesia de fizioterapeut în unul sau mai multe state membre pe o perioadă de cel puțin un an în decursul ultimilor 10 ani anteriori prestării de servicii, atunci când profesia nu este reglementată în statul membru de stabilire. Condiția de exercitare timp de un an a profesiei nu se aplică în cazul în care

profesia sau educația și formarea care conduc la exercitarea profesiei sunt reglementate.

(2) Caracterul temporar și ocazional al prestării activităților de fizioterapie se evaluează de la caz la caz, de către Colegiul Fizioterapeuților din România, denumit în continuare *CFZRO*, în special în funcție de durata prestării, frecvența, periodicitatea și continuitatea acestora.

Art. 2. — Pe durata prestării cu caracter temporar sau ocazional a serviciilor de fizioterapie pe teritoriul României, persoanele prevăzute la art. 1:

a) exercită profesia pe teritoriul României cu titlul profesional de fizioterapeut;

b) sunt exceptate de la obligația înscrierii în CFZRO și de la plata cotizației de membru;

c) sunt înregistrate automat în cadrul CFZRO, pe durata prestării serviciilor respective;

d) se supun normelor de conduită cu caracter profesional, de reglementare sau administrativ, prevăzute de legislația în vigoare, direct și specific legate de calificările profesionale, care reglementează definiția profesiei, utilizarea titlului oficial de calificare în profesia de fizioterapeut, abaterile profesionale grave care afectează direct și specific protecția și siguranța consumatorilor, precum și dispozițiilor disciplinare prevăzute de lege, pentru fizioterapeuții cetățeni români, membri ai CFZRO.

Art. 3. — Solicitățile referitoare la prestarea temporară sau ocazională de servicii în România se soluționează de către CFZRO, prin Comisia pentru standarde profesionale.

Art. 4. — (1) Fizioterapeutul care urmează să se deplaseze pentru prima dată dintr-un stat membru în România pentru a furniza servicii trebuie să informeze CFZRO în acest sens, în prealabil, printr-o declarație scrisă care să cuprindă informațiile privind acoperirea asigurării sau alte mijloace de protecție personală ori colectivă privind răspunderea profesională.

(2) Declarația se reînnoiește o dată pe an în cazul în care prestatorul intenționează să furnizeze servicii, temporar sau ocazional, în România, în decursul anului respectiv. Declarația se poate prezenta prin orice mijloace.

Art. 5. — (1) Pentru înregistrarea temporară automată la prima prestare de servicii în România, fizioterapeutul solicitant înaintează către CFZRO următoarele documente:

a) declarația menționată la art. 4, conform modelului prevăzut în anexa nr. 1;

b) copia documentului de cetățenie (pașaport sau carte de identitate) și, după caz:

- (i) copie după certificatul de căsătorie sau orice alt document relevant, în caz de schimbare a numelui, în situația în care pe documente apar nume diferite;
- (ii) certificatul de naștere sau alt document care să indice locul nașterii, dacă pe pașaport sau pe cartea de identitate acesta nu figurează;
- (iii) pentru solicitanții care nu sunt cetățeni ai unui stat membru: un document care să ateste calitatea de membru de familie al unui cetățean din Uniunea Europeană a titularului sau statutul de refugiat sau de rezident pe termen lung într-un stat membru al Uniunii Europene al acestuia sau orice alte dovezi relevante care să demonstreze că titularul ar putea beneficia de drepturile conferite de Uniunea Europeană în cazul deținerii Cărții albastre a Uniunii Europene;

c) o declarație privind cunoașterea limbii române, necesară pentru practicarea profesiei în România, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2;

d) o dovadă prin care autoritățile competente ale statului membru de stabilire atestă că titularul nu a suferit abateri disciplinare și nu i-a fost suspendat temporar sau definitiv dreptul la exercitarea profesiei ori condamnări penale;

e) copia titlului de calificare prevăzut de lege ori de normele Uniunii Europene pentru prestarea activităților de fizioterapie;

f) traducerea autorizată în limba română a documentelor prevăzute la lit. b) pct. (i)–(iii) și lit. d) și e).

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) se pot depune prin curier rapid la sediul CFZRO, serviciul de curierat fiind contractat de către solicitant, ori prin Punctul de contact unic electronic.

Art. 6. — (1) La primirea solicitării, Comisia pentru standarde profesionale verifică documentele și, după caz, solicită prestatorului, în completare, documentele lipsă.

(2) Comisia pentru standarde profesionale procedează la verificarea formării profesionale a prestatorului în scopul evitării producerii de daune grave asupra sănătății pacientului, din cauza lipsei calificării profesionale a prestatorului, fără a depăși necesarul în acest sens.

(3) În termen de 30 de zile de la data primirii declarației și a tuturor documentelor menționate la art. 5, Comisia pentru standarde profesionale înaintează propunerile acesteia președintelui CFZRO. Președintele CFZRO informează solicitantul prestator cu privire la decizia luată:

a) de a-i solicita să promoveze o probă de aptitudini; sau

b) de a-i acorda aviz de prestare temporară a activităților de fizioterapie în România.

(4) În cazurile în care la verificarea calificării solicitantului pot apărea situații care să conducă la întârzierea în luarea unei decizii, Comisia pentru standarde profesionale notifică acestuia, în termenul de 30 de zile prevăzut la alin. (3), motivele întârzierii. Situațiile constatate se rezolvă în termen de 30 de zile de la notificare, iar decizia se finalizează în termen de 60 de zile din momentul soluționării acestora.

(5) Proba de aptitudini se aplică în cazul constatării unei diferențe importante între calificarea de fizioterapeut a prestatorului de servicii și formarea de fizioterapeut impusă în România, în măsura în care această diferență poate afecta în mod negativ sănătatea publică și nu poate fi compensată de cunoștințele, abilitățile și competențele dobândite prin învățarea pe tot parcursul vieții, validată în mod formal în acest scop de un organism relevant.

(6) În urma susținerii probei de aptitudini de către solicitantul în cauză, CFZRO decide cu privire la furnizarea serviciului de către acesta, iar prestarea serviciilor trebuie să fie posibilă în termen de 30 de zile de la data luării deciziei.

Art. 7. — (1) În caz de reînnoire a declarației, în termen de 30 de zile de la primire, CFZRO notifică înregistrarea temporară automată fizioterapeuților care au mai prestat servicii în România.

(2) În cazul în care CFZRO nu ia o decizie în termenele stabilite mai sus, serviciul poate fi prestat.

Art. 8. — Solicitantul poate contesta deciziile CFZRO la instanțele judecătorești competente, în termen de 30 de zile de la comunicare.

Art. 9. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta procedură.

DECLARAȚIE

prealabilă în scopul furnizării activităților de fizioterapie, temporar sau ocazional, în România, de către fizioterapeuții stabiliți într-un stat membru al Uniunii Europene, într-un stat aparținând Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană

NOTĂ:

Declarația prealabilă este obligatorie, se depune la sediul CFZRO prin servicii de curierat rapid sau prin e-mail adresa secretariat@cfzio.ro și se reînnoiește o dată pe an în cazul în care prestatorul fizioterapeut estimează că va furniza servicii, temporar sau ocazional, în România, în decursul anului în cauză.

Declarația prealabilă conferă titularului dreptul de a avea acces la prestarea unor activități de fizioterapie sau de a exercita profesia de fizioterapeut pe întreg teritoriul României.

Subsemnatul/Subsemnata,, născut(ă) la data în localitatea
(numele, prenumele, inițiala tatălui) (zi, lună, an)

țara, cetățenia, cu domiciliul stabil în str. nr., bl., sc., et., cod poștal, localitatea, țara, telefon, e-mail, titlu profesional deținut, declar pe propria răspundere că dețin asigurare/alte mijloace de protecție personală sau colectivă privind răspunderea civilă profesională, respectiv nr. seria, profesia de
(denumirea documentului asigurator)

fizioterapeut exercitată cu limita de răspundere asigurată în valoare de (în EUR/lei) valabil(ă) pentru perioada —
(zi, lună, an)

....., emis(ă) de, adresa completă, telefon,
(zi, lună, an) (denumirea integrală a instituției emitente)

adresa de e-mail:

Depun prezenta declarație în scopul furnizării activităților de fizioterapie, temporar sau ocazional, în România, începând cu data, în cadrul, adresa completă, telefon,
(zi, lună, an) (denumirea unității sanitare gazdă)

e-mail, localitatea, județul, până la data/pe o perioadă de

Data

Semnătura

DECLARAȚIE

privind cunoașterea limbii române în scopul furnizării activităților de fizioterapie, temporar sau ocazional, în România, de către fizioterapeuții stabiliți într-un stat membru al Uniunii Europene, într-un stat aparținând Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană

Subsemnatul/Subsemnata,, născut(ă) la data în localitatea
(numele, prenumele, inițiala tatălui) (zi, lună, an)

țara, cetățenia, cu domiciliul stabil în str. nr., bl., sc., et., cod poștal, localitatea, țara, telefon, adresa de e-mail, de profesie fizioterapeut, declar pe propria răspundere că posed cunoștințele de limbă română (vorbit și scris) necesare practicării profesiei de fizioterapeut în România.

Depun prezenta declarație în scopul furnizării activităților de fizioterapie în calitate de fizioterapeut, temporar sau ocazional, în România.

Data

Semnătura

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 71

din 11 noiembrie 2024

Dosar nr. 1.617/1/2024

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Simona Lala Cristescu	— judecător la Secția I civilă
Mariana Hortolomei	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Sandu-Necula	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Ionel Barbă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mihnea Adrian Tănase	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 1.617/1/2024, la care au fost conexe dosarele nr. 2.028/1/2024, nr. 2.030/1/2024, nr. 2.032/1/2024, nr. 2.052/1/2024, nr. 2.053/1/2024, nr. 2.054/1/2024, nr. 2.074/1/2024, nr. 2.142/1/2024, nr. 2.149/1/2024 și nr. 2.150/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizările conexe formulate de Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 2.663/117/2023, de Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 4.225/97/2023, nr. 18/97/2024, nr. 3.249/97/2023, nr. 4.067/97/2023, 3.850/97/2023 și, respectiv, nr. 1.293/97/2023, de Tribunalul Suceava — Secția contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 3.446/86/2022*, nr. 3.660/86/2022* și, respectiv, nr. 995/86/2024 și de Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, în Dosarul nr. 1.835/107/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind formulate două puncte de vedere în Dosarul conexas nr. 2.028/1/2024 și în Dosarul conexas nr. 2.030/1/2024.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizărilor în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularii și obiectul sesizărilor

7. Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin încheierea din 15 iulie 2024, în Dosarul nr. 2.663/117/2023, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind următoarea chestiune de drept: *Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportat și la principiile reglementate de art. 6 din aceeași lege-cadru, stabilirea nivelului de salarizare a personalului încadrat în cadrul instituției prefectului se poate realiza la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul tuturor instituțiilor prefectului din țară.*

8. Ulterior, la data de 26 septembrie 2024, au fost înregistrate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept dosarele având un obiect similar al sesizărilor pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile nr. 2.028/1/2024, nr. 2.030/1/2024 și nr. 2.032/1/2024, iar la data de 27 septembrie 2024 au fost înregistrate dosarele nr. 2.052/1/2024, nr. 2.053/1/2024 și nr. 2.054/1/2024, toate

aceste dosare fiind conexe la Dosarul nr. 1.617/1/2024, înregistrat inițial, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

9. La 30 septembrie 2024 a fost înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept Dosarul nr. 2.074/1/2024, iar la 7 octombrie 2024 au fost înregistrate dosarele nr. 2.142/1/2024, nr. 2.149/1/2024 și nr. 2.150/1/2024, ce au fost conexe, de asemenea, la Dosarul nr. 1.617/1/2024, în baza art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

10. Titularii și obiectul sesizărilor conexe sus-menționate sunt următoarele:

— Dosarul nr. 2.028/1/2024 are ca obiect sesizarea Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, formulată în Dosarul nr. 4.225/97/2023, privind obligarea la recalcularea drepturilor salariale ale reclamantilor la nivelul maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara (din cadrul căreia s-a desprins Direcția Regională Vamală Timișoara — ce funcționează în cadrul Autorității Vamale Române) și Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Galați, pentru aceeași funcție/grad/treaptă/gradație, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive;

— dosarele nr. 2.030/1/2024, nr. 2.032/1/2024 și nr. 2.052/1/2024 au ca obiect sesizările Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, formulate în dosarele nr. 18/97/2024, nr. 3.249/97/2023 și, respectiv, nr. 4.067/97/2023 în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: *Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportat și la principiile reglementate de art. 6 alin. (1) din aceeași lege-cadru, stabilirea nivelului maxim de salarizare a personalului încadrat în cadrul unei direcții generale regionale a finanțelor publice se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul tuturor direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice din țară, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive;*

— Dosarul nr. 2.053/1/2024 are ca obiect sesizarea Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, formulată în Dosarul nr. 3.850/97/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept: *A. Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportat și la principiile reglementate de art. 6 alin. (1) din aceeași lege-cadru, stabilirea nivelului maxim de salarizare a personalului încadrat în cadrul unei direcții generale regionale a finanțelor publice se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și tuturor direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice din țară.*

B. Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportat și la principiile reglementate de art. 6 alin. (1) din aceeași lege-cadru, stabilirea nivelului maxim de salarizare a personalului încadrat în cadrul Autorității Vamale Române se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și tuturor direcțiilor regionale ale finanțelor publice din țară;

— Dosarul nr. 2.054/1/2024 are ca obiect sesizarea Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, formulată în Dosarul nr. 1.293/97/2023, în

vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept: *A. Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportat și la principiile reglementate de art. 6 alin. (1) din aceeași lege-cadru, stabilirea nivelului maxim de salarizare a personalului încadrat în cadrul unui inspectorat teritorial de muncă se poate realiza la nivelul maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul tuturor inspectoratelor teritoriale de muncă din țară.*

B. Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1, 2 și 3 și anexei la Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală, stabilirea și acordarea sporului pentru condiții vătămătoare de muncă se pot realiza prin raportare la nivelul maxim al acestui spor aflat în plată pentru funcții similare, în cadrul tuturor inspectoratelor teritoriale de muncă din țară;

— Dosarul nr. 2.074/1/2024 are ca obiect sesizarea Tribunalului Suceava — Secția contencios administrativ și fiscal, formulată în Dosarul nr. 3.446/86/2022*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept: *A. Dacă reclamantul, în calitate de inspector șef serviciu gradație 2 în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală — Direcția Generală Antifraudă Fiscală — Serviciul de cooperare interinstituțională și internațională, este îndreptățit în temeiul art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, la acordarea diferenței dintre salariul de bază efectiv achitat și salariul cuvenit la nivel maxim de salarizare pentru funcția similară aflată în plată în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în condițiile în care respectiva diferență reprezintă tocmai sporul de 20% pentru risc și solicitare neuropsihică (diferența dintre sporul de 25% prevăzut prin Ordinul nr. 964/2015 și sporul de 5% aplicat prin Ordinele nr. 836/2017 și nr. 1.021/2017, ambele ale președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, anulate prin hotărâri judecătorești), diferență încasată de alți funcționari cu funcții similare în baza unor hotărâri judecătorești definitive.*

B. Dacă reclamantul este îndreptățit în temeiul art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, la primirea diferenței salariale de la lit. A în condițiile în care a solicitat respectivul drept salarial prin mai multe acțiuni adresate instanței, cu temeiuri de drept diferite (ca spor distinct, ca urmare a anulării Ordinului nr. 836/2017 și nr. 1.021/2017, ambele ale președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală), acțiuni ce au fost respinse;

— Dosarul nr. 2.142/1/2024 are ca obiect sesizarea Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, formulată în Dosarul nr. 1.835/107/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: *Modalitatea de aplicare a prevederilor art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în situația personalului angajat în funcția publică de execuție de inspector în cadrul casei județene de pensii, personal care beneficiază de sporul de condiții vătămătoare în procent de 15% din salariul de bază, în sensul de a se stabili dacă acordarea sporului se va face cu aplicarea plafonării prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare,*

prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile în care sporul se acordă la un nivel neplafonat altor salariați care ocupă funcții similare și care au dobândit drepturile prin hotărâre judecătorească definitivă;

— Dosarul nr. 2.149/1/2024 are ca obiect sesizarea Tribunalului Suceava — Secția contencios administrativ și fiscal, formulată în Dosarul nr. 3.660/86/2022*, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportat și la principiile reglementate de art. 6 din aceeași lege-cadru, dar și modalitatea de salarizare a funcției publice de inspector de muncă, conform anexei nr. VIII, capitolul I, lit. A, pct. II, lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilirea nivelului de salarizare a personalului angajat în cadrul unui inspectorat teritorial de muncă se poate realiza la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru o funcție similară din cadrul tuturor inspectoratelor teritoriale de muncă subordonate Inspecției Muncii, inclusiv în cazul în care pentru funcția similară este stabilit în cadrul nivelului venitului salarial sporul de mobilitate, recunoscut în baza unei hotărâri judecătorești;

— Dosarul nr. 2.150/1/2024 are ca obiect sesizarea Tribunalului Suceava — Secția contencios administrativ și fiscal, formulată în Dosarul nr. 995/86/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, raportat și la principiile reglementate de art. 6 din aceeași lege-cadru, stabilirea nivelului de salarizare a personalului angajat în cadrul unei Direcții Generale Regionale a Finanțelor Publice se poate realiza la nivelul salariului maxim aflat în plată pentru o/un funcție/grad/treaptă/gradație similare din cadrul tuturor Direcțiilor Generale Regionale ale Finanțelor Publice și Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive.

II. Dispozițiile legale care formează obiectul sesizărilor Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

11. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017):

„Art. 6. — Principii

Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii:

a) principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art. 11 alin. (1), conform principiilor enunțate de art. 120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege;

b) principiul nediscriminării, în sensul eliminării oricăror forme de discriminare și instituirii unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție;

c) principiul egalității, prin asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală;

d) principiul importanței sociale a muncii, în sensul că salarizarea personalului din sectorul bugetar se realizează în raport cu responsabilitatea, complexitatea, riscurile activității și nivelul studiilor;

e) principiul stimulării personalului din sectorul bugetar, în contextul recunoașterii și recompensării performanțelor profesionale obținute, pe baza criteriilor stabilite potrivit legii și regulamentelor proprii;

f) principiul ierarhizării, pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiasi domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate;

g) principiul transparenței mecanismului de stabilire a drepturilor salariale, în sensul asigurării predictibilității salariale pentru personalul din sectorul bugetar;

h) principiul sustenabilității financiare, în sensul stabilirii nivelului de salarizare pentru personalul bugetar, astfel încât să se asigure respectarea plafoanelor cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat, stabilite în condițiile legii;

i) principiul publicității în sensul transparenței veniturilor de natură salarială, precum și a altor drepturi în bani și/sau în natură pentru toate funcțiile din sectorul bugetar.”

„Art. 39. — Aplicarea tranzitorie

(1) Până la aplicarea integrală a prevederilor prezentei legi, pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, salarizarea se face la nivelul de salarizare pentru funcții similare din cadrul instituției/autorității publice în care acesta este numit/încadrat sau din instituțiile subordonate acestora, în cazul în care nu există o funcție similară în plată.

(2) În situația în care prin aplicarea alin. (1) nu există funcție similară în plată, nivelul salariului de bază, soldei de funcție/salariului de funcție, indemnizației de încadrare pentru personalul nou-încadrat, pentru personalul numit/încadrat în aceeași instituție/autoritate publică pe funcții de același fel, inclusiv pentru personalul promovat în funcții sau în grade/trepte profesionale, se stabilește prin înmulțirea coeficientului prevăzut în anexe cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare, la care se aplică, după caz, prevederile art. 10 privind gradația corespunzătoare vechimii în muncă.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (1), prin instituție sau autoritate publică se înțelege acea instituție sau autoritate publică cu personalitate juridică care are patrimoniu propriu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul acesteia are calitatea de ordonator de credite.

(4) În aplicarea prevederilor alin. (1), în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiasi ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate. (...)”

III. Expunerea succintă a proceselor în cadrul cărora s-au invocat chestiunile de drept supuse interpretării

12. În Dosarul nr. 1.617/1/2024, prin acțiunea înregistrată la 22 mai 2023, reclamantii au solicitat să se dispună obligarea pârâtului la emiterea de dispoziții individuale prin care să se stabilească salariul de bază și sporurile la nivel maxim acordat funcției similare, grad, gradație, cu cea ocupată de fiecare membru de sindicat în parte, în cadrul tuturor instituțiilor

prefectului din țară, precum și obligarea pârâtului la recalcularea și plata tuturor drepturilor salariale cuvenite ca urmare a stabilirii salariului de bază și a sporurilor la nivel maxim acordat funcției similare, grad, gradație, în cadrul tuturor instituțiilor prefectului din țară, corespunzător perioadei lucrate de fiecare membru de sindicat începând cu data de încadrare și până la data pronunțării hotărârii în prezentul litigiu, precum și ulterior, până la momentul în care salariul de bază va atinge pragul maxim stabilit de Legea-cadru nr. 153/2017 pentru anul 2022, actualizate cu indicii de inflație la data efectivă a plății și la plata de daune-interese egale cu dobânda legală penalizatoare calculată de la data scadenței și până la data plății efective.

13. În motivare, s-a arătat că membrii de sindicat au calitatea de funcționari publici în cadrul Instituției Prefectului — Județul Cluj, încadrați ulterior intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, și că pârâta nu a stabilit în mod corect drepturile salariale cuvenite acestora la momentul încadrării, deoarece salariul de bază nu a fost stabilit prin comparație cu nivelul maxim acordat funcției similare, grad, gradație, în cadrul tuturor instituțiilor prefectului din țară, fiind incidente prevederile art. 39 alin. (1) și (2) și ale art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017, precum și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, privind egalizarea drepturilor salariale obținute prin hotărâri judecătorești definitive.

14. În Dosarul conexat nr. 2.028/1/2024, prin cererea de chemare în judecată înregistrată la 2 noiembrie 2024, reclamantii au solicitat instanței ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

— obligarea pârâților Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, Autoritatea Vamală Română și președintele Autorității Vamale Române să procedeze la recalcularea drepturilor salariale ale reclamantilor la nivelul maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara (din cadrul căreia s-a desprins Direcția Regională Vamală Timișoara — ce funcționează în cadrul Autorității Vamale Române) și Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Galați, pentru aceeași/același funcție/grad/treaptă/gradație, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive (prin care s-a dispus acordarea majorării de 15% pentru complexitatea muncii), pentru ultimii 3 ani anteriori introducerii cererii de chemare în judecată și pentru viitor;

— obligarea pârâților la plata către reclamantii a unor despăgubiri echivalente cu diferența dintre salariul cuvenit la nivelul maxim de salarizare pentru funcții similare recalculat potrivit primului capăt de cerere și salariul efectiv achitat în ultimii 3 ani anteriori introducerii cererii de chemare în judecată și pentru viitor.

15. În Dosarul conexat nr. 2.030/1/2024, prin cererea înregistrată la 4 ianuarie 2024, reclamantii au solicitat instanței să dispună obligarea pârâtei Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, începând cu data de 27 decembrie 2020 și în continuare, să calculeze și să plătească reclamantilor membri de sindicat, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, diferența dintre salariul de bază efectiv achitat și salariul de bază cuvenit la nivelul maxim de salarizare pentru funcții similare aflate în plată în cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Galați, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Craiova, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Ploiești, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București, pentru aceeași/același

funcție/grad/treaptă/gradație, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, actualizate cu rata de inflație până la data plății efective.

16. În Dosarul conexat nr. 2.032/1/2024, prin cererea înregistrată la 17 august 2023, reclamantii au solicitat instanței să dispună obligarea pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală, începând cu data de 11 august 2020 și în continuare, să calculeze și să plătească reclamantului diferența dintre salariul de bază efectiv achitat și salariul de bază cuvenit la nivelul maxim de salarizare pentru funcții similare aflate în plată în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și la nivelul maxim stabilit în celelalte instituții subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală, respectiv Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Craiova, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Galați, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Ploiești, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, pentru aceeași/același funcție/grad/treaptă/gradație, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, în considerarea Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, actualizate cu rata de inflație până la data plății efective.

17. În Dosarul conexat nr. 2.052/1/2024, prin cererea de chemare în judecată înregistrată la 5 februarie 2024, reclamantii au chemat în judecată pârâții Inspekția Muncii și Inspectoratul Teritorial de Muncă Hunedoara, pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtei, începând cu data de 20 octombrie 2020 și în continuare, să calculeze și să plătească reclamantilor, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, diferența dintre salariul de bază efectiv achitat și salariul de bază cuvenit la nivelul maxim de salarizare pentru funcții similare aflate în plată în cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Galați, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Craiova, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Ploiești, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București, pentru aceeași/același funcție/grad/treaptă/gradație, cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, actualizate cu rata de inflație până la data plății efective.

18. În Dosarul conexat nr. 2.053/1/2024, prin cererea de chemare în judecată înregistrată la 9 octombrie 2023, reclamantii au chemat în judecată pârâții Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara și Autoritatea Vamală Română, pentru ca, în temeiul Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

— obligarea Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara la recalcularea și plata drepturilor salariale, reprezentând diferența dintre drepturile salariale la nivelul maxim aflat în plată pentru funcții similare din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice subordonate cuvenite și drepturile salariale achitate efectiv, până la data de 1 aprilie 2022, conform prevederilor art. 171 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare (*Codul muncii*);

— obligarea Autorității Vamale Române la recalcularea și plata drepturilor salariale, reprezentând diferența dintre drepturile salariale la nivelul maxim aflat în plată pentru funcții similare din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice subordonate

c convenite și drepturile salariale achitate efectiv, începând cu data de 1 aprilie 2022, conform prevederilor art. 171 alin. (1) din Codul muncii.

19. În Dosarul conexat nr. 2.054/1/2024, prin cererea de chemare în judecată, astfel cum a fost modificată, înregistrată la 5 februarie 2024, reclamantii au chemat în judecată pârâții Inspekția Muncii și Inspectoratul Teritorial de Muncă Hunedoara, pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună: obligarea pârâților la stabilirea și acordarea drepturilor salariale convenite reclamanților, la nivelul maxim aflat în plată pentru funcții similare, din cadrul instituției, la nivel de țară, precum și la plata diferențelor astfel rezultate; obligarea pârâților la stabilirea și acordarea sporului pentru condiții vătămătoare convenit reclamanților, la nivelul maxim al acestui spor acordat pentru funcții similare, din cadrul instituției, la nivel de țară, precum și la plata diferențelor privind sporul pentru condiții vătămătoare astfel rezultate, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016.

20. În Dosarul conexat nr. 2.074/1/2024, prin cererea de chemare în judecată înregistrată la 4 noiembrie 2022, reclamantul a solicitat obligarea pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală să calculeze și să îi plătească pentru perioada ultimilor 3 ani anterior introducerii acțiunii, la zi și în continuare, pe durata raportului de funcție publică, diferența dintre salariul de bază efectiv achitat și salariul de bază convenit la nivelul maxim de salarizare pentru funcția similară aflată în plată în cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru aceeași/același funcție/grad/treaptă/gradație, cu luarea în considerare a tuturor drepturilor bănești obținute prin hotărâri judecătorești, sume actualizate cu indicii de inflație la data plății efective, plus dobânda legală de la exigibilitatea diferențelor de drepturi și până la plata efectivă.

21. În Dosarul conexat nr. 2.142/1/2024, prin cererea de chemare în judecată, reclamantul funcționar public, în contradictoriu cu pârâta casa teritorială de pensii, a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună: suspendarea executării Deciziei de imputare nr. xxx/4.03.2024 până la soluționarea definitivă a cauzei, anularea Deciziei de impunere nr. xxx/4.03.2024, anularea Deciziei de salarizare nr. xxx/18.03.2024 și plata în continuare a sporului de condiții vătămătoare în procent de 15%, aplicat la salariul de bază indiferent de gradație și/sau funcție etc., invocându-se discriminarea față de angajații care beneficiază de hotărâri judecătorești privind acordarea aceluiași spor.

22. În Dosarul conexat nr. 2.149/1/2024, prin cererea inițială înregistrată la 21 noiembrie 2022, reclamantii au solicitat în contradictoriu cu pârâțul Inspectoratul Teritorial de Muncă Suceava să se dispună anularea în parte a deciziilor menținute în procedura prealabilă și obligarea pârâțului la emiterea în favoarea lor a unor noi decizii de reîncadrare salarială, prin care să se stabilească începând cu 1 august 2022 salariul de bază și sporurile la nivelul maxim de salarizare pentru funcția identică (aceeași/același funcție/grad/treaptă/gradație), nivel aflat în plată în cadrul tuturor instituțiilor subordonate Inspekției Muncii (inspectoratele teritoriale de muncă Cluj, Maramureș, Satu Mare, Covasna, Neamț), cu plata diferențelor de drepturi salariale între cele acordate după data de 1 august 2022 și cele convenite, sume actualizate cu indicii de inflație la data plății efective, plus dobânda legală de la exigibilitatea diferențelor de drepturi și până la plata efectivă. Ulterior, prin cererea precizatoare și completatoare la acțiune formulată, reclamantii au solicitat obligarea pârâțului la emiterea în favoarea lor a unor noi decizii de reîncadrare salarială, prin care să se stabilească, în mod corect, pentru perioada 28 octombrie 2019 la zi și în continuare, veniturile brute constând în salariul de bază lunar și sporuri (inclusiv de natura sporului pentru mobilitate, în valoare de 1.054 lei, stabilit pentru funcția identică în cadrul Inspectoratului Teritorial de Muncă Constanța) la nivelul maxim

de salarizare pentru funcția similară/identică (aceeași/același funcție/grad/treaptă/gradație), nivel aflat în plată în cadrul tuturor instituțiilor subordonate Inspekției Muncii — cu precădere, inspectoratele teritoriale de muncă Constanța, Cluj, Maramureș, Satu Mare, Covasna, Neamț, cu plata diferențelor de venituri între cele acordate și cele convenite prin aplicarea corectă a prevederilor legale, pentru întreaga perioadă de referință, sume actualizate cu indicii de inflație la data plății efective, plus dobânda legală de la exigibilitatea diferențelor de drepturi și până la plata efectivă, începând cu data de 28 octombrie 2019.

23. În Dosarul conexat nr. 2.150/1/2024, prin cererea de chemare în judecată, reclamantii au solicitat, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună obligarea pârâtei, începând cu data de 15 martie 2021 și în continuare, să calculeze și să plătească reclamanților, potrivit dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, diferența dintre salariul de bază efectiv achitat și salariul de bază convenit la nivelul maxim de salarizare pentru funcții similare aflate în plată în cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Craiova, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Galați, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Ploiești, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Brașov, Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili și Autorității Naționale de Administrare Fiscală, pentru aceeași/același funcție/grad/treaptă/gradație cu luarea în considerare a tuturor majorărilor salariale stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, cu respectarea majorărilor salariale intervenite ulterior datei de referință.

IV. Motivele reținute de titularii sesizărilor cu privire la admisibilitatea procedurii

24. Completurile de judecată ale instanțelor de trimitere din dosarul inițial nr. 1.617/1/2024 și din dosarele conexe nr. 2.030/1/2024, nr. 2.032/1/2024, nr. 2.052/1/2024, nr. 2.053/1/2024, nr. 2.054/1/2024, nr. 2.142/1/2024 au apreciat că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării, făcând trimitere la dispozițiile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 raportat la art. 4 din același act normativ. Deși dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, instanțele de sesizare au apreciat că diferă condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept față de cele prevăzute prin art. 519 din Codul de procedură civilă.

25. Astfel, instanțele de trimitere au apreciat că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „(...) *completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată*”.

26. Instanțele de trimitere au opinat că nu se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, întrucât din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 reiese, cu evidență, că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse analizei în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie pentru personalul plătit din fonduri publice. Cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analizarea chestiunii privind dificultatea interpretării problemei de drept.

27. În fine, verificând hotărârile prealabile și deciziile de recurs în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materie, instanțele de trimitere nu au identificat nicio decizie privind chestiunea de drept care face obiectul prezentelor sesizări.

28. A fost identificată Decizia nr. 8 din 8 februarie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 2 aprilie 2021, care însă vizează doar tangențial aplicabilitatea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, pus în discuție în cauză.

29. În dosarele conexe nr. 2.028/1/2024, nr. 2.074/1/2024, nr. 2.149/1/2024 și nr. 2.150/1/2024 instanțele de trimitere au reținut într-un mod similar că trebuie îndeplinite următoarele condiții cumulative pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei: obiectul cererii de chemare în judecată trebuie să vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice sau stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1), Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, iar chestiunea de drept care formează obiectul judecății nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

30. Prin urmare, au constatat că sunt întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 1 și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, reclamantii fiind funcționari publici, iar asupra chestiunilor de drept de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzelor Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunilor de drept

31. Părțile din Dosarul inițial nr. 1.617/1/2024 au apreciat că problema de drept care face obiectul sesizării trebuie să primească aceeași interpretare precum cea stabilită în mod unitar de practica judiciară de la nivelul județului Cluj, în sensul că, pornind de la principiul egalității și al nediscriminării din punct de vedere al salarizării, cei care au aceeași/același funcție, grad, gradație și desfășoară aceleași activități trebuie să fie salariați similar, raportat la aceleași instituții din toată țara, aflate în subordinea aceluiași ordonator principal de credite.

32. Părțile din dosarele conexe nu și-au exprimat punctele de vedere.

33. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, a fost formulat un punct de vedere de către Autoritatea Vamală Română, pârâtă în Dosarul conexas

nr. 2.028/1/2024 ce are ca obiect sesizarea formulată de Tribunal Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 4.225/97/2023, prin care consideră sesizările conexe ca fiind inadmisibile în raport cu dezlegarea anterioară dată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, precum și un punct de vedere formulat de sindicatul reclamant în Dosarul conexas nr. 2.030/1/2024 ce are ca obiect sesizarea formulată de Tribunal Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 18/97/2024, prin care solicită aplicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 81/2023 privind consolidarea capacității instituționale a Ministerului Finanțelor, exercitarea controlului financiar de specialitate al statului, pentru unele reglementări specifice, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu completările ulterioare, în vederea egalizării salariilor la același nivel.

VI. Punctele de vedere ale completurilor de judecată care au formulat sesizările cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

34. Completul de judecată care a formulat sesizarea inițială a arătat că, pentru dezlegarea chestiunii de drept, se impune a se avea în vedere considerentele Curții Constituționale reținute în cadrul Deciziei nr. 794 din 15 decembrie 2016, precum și considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept din cuprinsul Deciziei nr. 49 din 18 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 2 octombrie 2018. Chiar dacă cele două decizii au fost pronunțate raportat la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, mecanismul de determinare a nivelului la care se poate realiza egalizarea salariului între persoane care ocupă funcții similare este aplicabil *mutatis mutandis* și în aplicarea Legii-cadru nr. 153/2017.

35. Din considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 reiese că acestea au avut în vedere exclusiv faptul că la aplicarea dispozițiilor privind maximizarea trebuie avute în vedere hotărârile judecătorești care au ca efect majorarea indemnizației de încadrare și care vizează întreaga familie ocupațională de funcții bugetare.

36. Doar în aceste situații maximizarea se face la nivelul categoriei profesionale și familiei ocupaționale de funcții bugetare, reținând Curtea Constituțională cu acea ocazie că o hotărâre care are legătură cu modul de stabilire a drepturilor salariale/indemnizațiilor lunare care este comun la nivelul familiei ocupaționale de funcții bugetare trebuie avută în vedere și recunoscută cu ocazia maximizării la nivelul întregii familii ocupaționale de funcții bugetare.

37. Apoi, prin Decizia nr. 49 din 18 iunie 2018, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că „*stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național*”.

38. Prin urmare, instanța de trimitere a apreciat că și sub imperiul Legii-cadru nr. 153/2017 egalizarea drepturilor salariale între persoanele care ocupă funcții similare se poate realiza în cadrul instituțiilor sau autorităților publice, la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, iar toate instituțiile prefectului din țară sunt subordonate Guvernului României, finanțarea cheltuielilor acestora asigurându-se de Ministerul Afacerilor Interne.

39. Astfel, la nivelul instituției prefectului, interpretarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 ar trebui să conducă la stabilirea nivelului de salarizare al personalului prin raportare la nivelul maxim de salarizare existent pentru funcția similară, în cadrul tuturor instituțiilor prefectului din țară.

40. Din cercetarea jurisprudenței Tribunalului Cluj și Curții de Apel Cluj în litigii similare, instanța de sesizare a constatat că practica judiciară este unitară în sensul indicat în cele ce precedă.

41. În dosarele conexe nr. 2.030/1/2024, nr. 2.032/1/2024, nr. 2.052/1/2024, nr. 2.053/1/2024, nr. 2.054/1/2024, nr. 2.074/1/2024 și nr. 2.142/1/2024, completurile de judecată care au formulat sesizările au apreciat că și sub imperiul Legii-cadru nr. 153/2017 egalizarea drepturilor salariale între persoanele care ocupă funcții similare se poate realiza în cadrul instituțiilor sau autorităților publice, la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar.

42. În dosarele conexe nr. 2.028/1/2024, nr. 2.149/1/2024 și nr. 2.150/1/2024 completurile de judecată ale instanțelor de trimitere nu și-au exprimat punctul de vedere asupra chestiunilor de drept sesizate.

VII. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

43. Din răspunsurile transmise de instanțele naționale, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, a rezultat o *opinie unanimă* în sensul că, în cazul personalului plătit din fonduri publice încadrat la instituția prefectului, aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 implică stabilirea salariului de bază la nivelul maxim aflat în plată pentru funcții similare prin raportare la toate celelalte instituții ale prefectului din țară, având în vedere că toate aceste instituții se află în subordinea aceluiași ordonator de credite, au același scop, îndeplinesc aceleași funcții și atribuții și se află la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, astfel că este incident alin. (4) al art. 39 din Legea-cadru nr. 153/2017 care stabilește în mod expres că, într-o atare situație, nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.

44. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii, cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

45. Curtea Constituțională s-a pronunțat în repetate rânduri asupra excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 lit. a) teza finală din Legea-cadru nr. 153/2017, constatând că sunt neîntemeiate (de exemplu, Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 august 2019).

46. De asemenea, prin Decizia Curții Constituționale nr. 185 din 4 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 669 din 20 iulie 2023, a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, iar prin Decizia Curții Constituționale nr. 226 din 28 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 din 20 iulie 2022, a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 și art. 39 din aceeași lege-cadru.

47. Prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale. În considerentele de la paragraful 32 din această decizie s-a reținut că: „În consecință,

ca efect al neconstituționalității art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016), «nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare», la care se face egalizarea prevăzută de art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceluiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.”

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

48. În procedurile de unificare a practicii judiciare au fost pronunțate următoarele decizii ce prezintă relevanță în dezlegarea prezentei chestiuni de drept, în ordine cronologică:

— Decizia nr. 49 din 18 iunie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 2 octombrie 2018, prin care s-a stabilit că: „În interpretarea dispozițiilor art. 31 alin. (1), raportat la art. 31 alin. (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național.”;

— Decizia nr. 8 din 8 februarie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 2 aprilie 2021, prin care s-a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea prevederilor art. 39 alin. (4) raportat la art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în categoria «personalului numit/încadrat», la care se referă prevederile art. 39 alin. (4) raportat la art. 39 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, este inclus și personalul reîncadrat în baza prevederilor art. 36 din Legea-cadru nr. 153/2017.”;

— Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, prin care s-a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceluiași categorii profesionale din cadrul aceluiași familii ocupaționale.”;

— Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 15 februarie 2024, prin care s-a stabilit că: „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 25 alin. (1) și art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, principiul nediscriminării nu poate fi invocat pentru acordarea sporurilor prevăzute de art. 4 și 5 din capitolul VIII anexa nr. V a Legii-cadru nr. 153/2017 la nivel maxim, dacă astfel s-ar depăși plafonul de 30% prevăzut de art. 25 din același act normativ.”;

— Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 11 octombrie 2024, prin care s-a stabilit că:

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) raportat la art. 6 lit. a), b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare nu se poate ține seama de drepturile salariale recunoscute altor salariați prin hotărâri judecătorești definitive prin care au fost interpretate și aplicate norme legale cu aplicabilitate generală, dacă respectiva interpretare a fost ulterior invalidată printr-o decizie obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în dezlegarea unei chestiuni de drept.”

X. Raportul asupra chestiunii de drept

49. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizările conexe formulate de Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 2.663/117/2023, de Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 4.225/97/2023, nr. 18/97/2024, nr. 3.249/97/2023, nr. 4.067/97/2023, nr. 3.850/97/2023 și, respectiv, nr. 1.293/97/2023, de Tribunalul Suceava — Secția contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 3.446/86/2022*, nr. 3.660/86/2022* și, respectiv, nr. 995/86/2024 și de Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, în Dosarul nr. 1.835/107/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept ce vizează interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) și ale art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu referire la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare prin includerea unor drepturi salariale recunoscute altor salariați prin hotărâri judecătorești definitive, sunt inadmisibile, nefiind îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

50. Pentru a evalua dacă sesizările adresate Înaltei Curți de Casație și Justiție, formulate în temeiul dispozițiilor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sunt apte să asigure îndeplinirea funcției pentru care a fost concepută, aceea de a se pronunța o decizie interpretativă de principiu, în scopul de a preîntâmpina apariția unei practici judiciare neunitare la nivel național, se impune, în primul rând, evaluarea tuturor elementelor sesizărilor, adică verificarea atât a circumstanțelor care le-au generat, cât și a condițiilor legale care permit declanșarea mecanismului de interpretare.

51. Condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, sunt:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată în prima instanță sau în calea de atac;
- cauza să fie dintre cele prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;
- existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;
- chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

52. Analiza condițiilor de admisibilitate se face în temeiul dispozițiilor speciale ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, observându-se că art. 4 din acest act normativ prevede completarea dispozițiilor ordonanței de urgență cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

53. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dispozițiile ordonanței de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din

fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

54. Potrivit art. 1 alin. (3), ordonanța de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

55. De asemenea, în art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 s-a prevăzut că dispozițiile art. 1 și 2 se aplică și proceselor în curs la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență.

56. Sesizările pentru pronunțarea hotărâri prealabile sunt formulate de completuri de judecată ale Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, ale Tribunalului Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, ale Tribunalului Suceava — Secția contencios administrativ și fiscal, precum și ale Tribunalului Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, instanțe investite cu soluționarea unor acțiuni având ca obiect atât stabilirea drepturilor salariale ale reclamanților (funcționari publici, funcționari cu statut special, alte categorii de personal din cadrul instituțiilor prefectului, direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice și altor direcții din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Autorității Vamale Române ori caselor teritoriale de pensii și inspectoratelor teritoriale de muncă) prin alinierea la nivelul maxim rezultat prin includerea unor majorări salariale, inclusiv a unor sporuri recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive altor salariați cu funcții similare, cât și obligarea la recalcularea și plata retroactivă a drepturilor salariale cuvenite.

57. Se confirmă deci că pretențiile deduse judecății în cauzele aflate în curs de judecată în prima instanță se circumscriu unor drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice și sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

58. Potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, *„Dacă, în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”*.

59. Verificându-se îndeplinirea cerințelor legale prevăzute prin dispozițiile anterioare ale art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în raport cu motivările sesizărilor, se identifică o serie de neregularități de natură a contura concluzia neîndeplinirii exigențelor procedurale pentru declanșarea mecanismului preîntâmpinării practicii neunitare, din mai multe perspective.

60. Instanțele de trimitere arată că legiuitorul delegat ar fi instituit obligația de a sesiza instanța supremă, în vederea pronunțării hotărâri prealabile, fără a fi lăsat la latitudinea titularului sesizării analiza privind dificultatea interpretării chestiunii de drept susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite.

61. O asemenea interpretare nu poate fi primită. Astfel cum rezultă din dispozițiile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, subzistă condiția de admisibilitate ca sesizarea să vizeze o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi „lămurită”, deci care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței

supreme în scopul rezolvării de principiu. În preambulul actului normativ menționat anterior se arată, de altfel, expres că „măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor *chestiuni dificile de drept*”.

62. Trebuie subliniat că legiuitorul delegat a ținut seama la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, potrivit principiilor expuse în preambulul acesteia, de configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și de efectul obligativității hotărârii pe care o pronunță Înalta Curte de Casație și Justiție, în deplin acord cu îndatorirea sa constituțională, de asigurare a aplicării și interpretării unitare a legii de către instanțele judecătorești din țară.

63. În acest context legislativ, jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate este în continuare de actualitate și după adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care s-a urmărit asigurarea unei practici judiciare uniforme și unitare și care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalul plătit din fonduri publice.

64. Astfel cum s-a reținut constant în jurisprudența instanței supreme, obiectul procedurii pentru pronunțarea hotărârii prealabile este reprezentat de o normă de drept incompletă sau neclară, de un text de lege care, pe baza interpretării printr-o argumentație juridică adecvată, consistentă, poate primi înțelesuri și aplicări deopotrivă divergente în situații cvasiidentice și poate determina, în final, o jurisprudență neunitară.

65. Totodată, în cuprinsul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul a prevăzut în sarcina titularului sesizării și obligația prealabilă de „verificare” în sensul unei prime analize a îndeplinirii condițiilor de admisibilitate ale acesteia.

66. Prin urmare, din încheierea de sesizare a instanței supreme cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, la fel ca și în cazul unei sesizări întemeiate pe dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, potrivit art. 520 din același cod, cu care dispozițiile ordonanței de urgență se completează, este necesar să rezultă dificultatea chestiunii de drept ce se cere a fi lămurită, prin prezentarea interpretărilor diferite pe care aceasta le poate suscita. Cerința normei impune ca punctul de vedere al instanței să întrevadă explicit și care este pragul de dificultate al întrebării și în ce măsură acesta depășește obligația instanței de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu.

67. În procesul de interpretare și aplicare a normelor legale de a căror lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție rămâne și în cazul sesizărilor formulate în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 unul excepțional și subsecvent, putând fi îngăduit doar atunci când, în mod real, o chestiune de drept determină pentru soluționarea pe fond a cauzei nu apare ca fiind, prin raportare la dispozițiile legale din care aceasta derivă sau în care este conținută, îndeajuns de clară, generând dificultăți veritabile de înțelegere a ei și, din acest motiv, având vocația de a conduce la o jurisprudență neunitară.

68. Sesizările reproduc obiectul acțiunilor cu care sunt investite instanțele de trimitere, privind stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare, prin includerea unor drepturi salariale recunoscute altor salariați prin hotărâri judecătorești definitive, vizând tranșarea aspectelor litigioase aflate pe rolul acestora.

69. Rezultă neîndoiește din conținutul încheierilor caracterul deficitar al sesizărilor ce nu cuprind nicio motivare a îndeplinirii condiției de admisibilitate referitoare la existența chestiunii de drept reale și veritabile, ci se rezumă la o prezentare a conținutului textelor legale invocate și a obiectului cauzei fără a se argumenta dificultatea interpretării dispozițiilor în legătură cu

care este formulată sesizarea, care să fie susceptibilă de o interpretare *in abstracto*, și nici conturarea riscului unei practici judiciare neunitare.

70. În același cadru al analizei prealabile asupra îndeplinirii condițiilor de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cerința nestatuării anterioare de către Înalta Curte de Casație și Justiție vizează inexistența unor dezlegări de principiu ale aceleiași chestiuni de drept sau ale unei chestiuni similare date de instanța supremă în cadrul competenței specifice de asigurare a practicii unitare la nivelul tuturor instanțelor judecătorești din țară prin mecanismele reglementate de lege în acest scop, hotărârea prealabilă pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și, respectiv, recursul în interesul legii.

71. Întrebarea dacă la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată se poate ține seama de majorările salariale acordate prin hotărâri judecătorești definitive altor salariați care prestează aceeași activitate în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice a mai fost adresată Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept. Pe calea mai multor interpretări de principiu menite să asigure practica judiciară unitară și previzibilă, jurisprudența recentă a Înaltei Curți de Casație și Justiție a oferit reperate concrete de interpretare a dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4), precum și ale art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017, prevederi legale în legătură cu care instanțele de trimitere solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile.

72. Prin Decizia nr. 80 din 11 decembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 30 ianuarie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a decis cu caracter obligatoriu că „*În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că principiile nediscriminării și egalității pot fi invocate pentru egalizarea la nivel maxim a salariilor de bază, cu luarea în considerare inclusiv a majorărilor recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive, sub rezerva ca ele să aibă aplicabilitate generală la nivelul aceleiași categorii profesionale din cadrul aceleiași familii ocupaționale*”.

73. Totodată, prin Decizia nr. 40 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1017 din 11 octombrie 2024, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a decis cu caracter obligatoriu că: „*În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) raportat la art. 6 lit. a), b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare nu se poate ține seama de drepturile salariale recunoscute altor salariați prin hotărâri judecătorești definitive prin care au fost interpretate și aplicate norme legale cu aplicabilitate generală, dacă respectiva interpretare a fost ulterior invalidată printr-o decizie obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțată în dezlegarea unei chestiuni de drept*”.

74. De asemenea, în legătură cu reperul de comparație în vederea egalizării drepturilor salariale, determinat de nivelul unor sporuri recunoscute prin hotărâri judecătorești, este relevantă și Decizia nr. 3 din 29 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 15 februarie 2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care s-a decis: „*În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 25 alin. (1) și art. 6 lit. b) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, principiul nediscriminării nu poate fi invocat pentru acordarea sporurilor prevăzute de art. 4 și 5 din capitolul VIII anexa nr. V a Legii-cadru nr. 153/2017 la nivel*

maxim, dacă astfel s-ar depăși plafonul de 30% prevăzut de art. 25 din același act normativ.”

75. Așadar, în lipsa problemei de interpretare din partea instanței a textelor legale, de natură a constitui izvor al jurisprudenței divergente și care să justifice pronunțarea hotărârii prealabile, sesizările urmăresc doar o confirmare a soluțiilor care se prefigurează în cauzele cu care au fost investite, abordare ce are semnificația nesocotirii sensului și

rațiunii reglementării mecanismului hotărârii prealabile. Operațiunile de identificare, interpretare și aplicare a textelor de lege circumstanțelor care caracterizează fiecare litigiu, deci de realizare a raționamentului judiciar, rămân în atributul exclusiv al instanței investite cu soluționarea litigiului, neputând fi transferate completului constituit pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile.

76. Astfel, pentru toate aceste considerente, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate de Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 2.663/117/2023, de Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 4.225/97/2023, nr. 18/97/2024, nr. 3.249/97/2023, nr. 4.067/97/2023, nr. 3.850/97/2023 și, respectiv, nr. 1.293/97/2023, de Tribunalul Suceava — Secția contencios administrativ și fiscal, în dosarele nr. 3.446/86/2022*, nr. 3.660/86/2022* și, respectiv, nr. 995/86/2024 și de Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ, fiscal și de insolvență, în Dosarul nr. 1.835/107/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept ce vizează *interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 39 alin. (1) și (4) și art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, cu referire la stabilirea nivelului maxim de salarizare aflat în plată pentru funcții similare prin includerea unor drepturi salariale recunoscute altor salariați prin hotărâri judecătorești definitive.*

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 11 noiembrie 2024.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

